

HET STILLE VERZET VAN LOUISE EN ANS VAN DEN EEDE

'We staren ons niet blind op, papa's roem'

De ene speelt, de andere schrijft. Met hun allereerste voorstelling staan Louise en Ans Van den Eede op Theater aan Zee. In de voetsporen van hun vader Peter, of toch niet. 'We omarmen zijn talent, maar zoeken onze eigen weg.'

TAZ#2012

THEATERAANZEE.BE OOSTENDE 26/07 - 04/08

VAN ONZE MEDEWERKSTER

EEFJE RAMPART

GENT | In 2005 was Peter Van den Eede, artistiek leider van Cie De Koe en vertolker van opgemerkte tv-rollen als meester Moens in *Terug naar Oosterdonk* en schoonbroer Maurice in *Van vlees en bloed*, curator en centrale gast op Theater aan Zee. Vandaag staan zijn twee dochters op de affiche. Zeven keer spelen ze *Waar het met de wereld naartoe gaat, daar gaan wij naartoe*, de theatervoorstelling die in februari in première ging. Het stuk is geïnspireerd is op *Jacques de fatalist en zijn meester*, een roman van de achttiende-eeuwse Franse schrijver en filosoof Diderot.

We ontmoeten elkaar bij Campo Victoria, het Gentse kunstencentrum dat Louise (27) en Ans (26) het voorbije jaar als uitvalsbasis hadden. Hier zwoegen ze aan zo-

wel het nieuwe gezelschap als aan de eerste voorstelling. En, niet te vergeten, het subsidiedossier. 'Anderen schrijven zo'n dossier in een week, wij deden er een hele zomer over', lacht Louise. Ans knikt. 'Wij hebben tijd nodig, wij lezen, schrijven en herschrijven. Met voorstellingen is dat niet an-

ven leuk vond. Ik heb nooit als journalist gewerkt.'

Ans: 'Ik heb een toneelopleiding gevolgd, maar eigenlijk wilde ik danseres worden. Als klein meisje leefde ik voor ballet. Maar toen wilden mijn gewrichten niet meer mee en moest ik stoppen. Dans was afgelopen. Ik heb er veel verdriet van gehad, maar het heeft mijn karakter gesterkt. Ik geef niet graag op.'

'Na onze studies hebben we alléén nog maar freelance gewerkt. Ik als actrice, Louise als dramaturge en regieassistente. Zij heeft binnen Campo aan verschillende dansvoorstellingen meegewerkt, ik heb bij Tristero, Abattoir Fermé en Campo gespeeld.'

Tot jullie dachten: laten we eens samenwerken?

Ans: (*knikt*) 'We hadden behoefte om ons ding te doen. Compromisloos, vanuit onze eigen leefwereld. Louise en ik schelen maar vijftien maanden. Toen ik vorig jaar naar Gent verhuisde, hebben we elkaar teruggevonden. We merkten we dat we over veel dingen hetzelfde dachten. We worstelden ook met dezelfde vragen.'

Louise: 'Levensvragen, maar ook kleine dagelijkse beslomme-

'Vertolken we onze eigen stem? Is dit onze eigen taal? Daar zijn we heel erg mee bezig geweest'

ders. We wroeten tot het juist is.'

Jullie nieuwe gezelschap Hof van Eede bestaat één jaar. Stond het in de sterren geschreven dat jullie theater zouden gaan maken?

Louise: 'Ik wou vroeger schrijfster worden. Ik heb filosofie gestudeerd en journalistiek. Tijdens mijn studie voelde ik wel dat ik vooral columns en creatief schrij-

Louise (l.) en Ans Van den Eede:

ringen. Zowel in theater- als privékwesities kwamen we elkaar constant tegen. Toen ik *Jacques de fatalist en zijn meester* had gelezen, was ik onder de indruk, en voelde ik dat we daar iets mee konden doen. Het is een heel speels en experimenteel boek.'

Ans: 'Louise heeft veel meer gelezen dan ik. Literatuur is voor haar een leidraad in het leven.'

Louise: (*aarzelend*) 'Taal is belangrijk, ik ben superwoordgevoelig. In zekere zin gaat het stuk daar ook over, over de kwetsbaarheid van taal. We voeren een koppel op dat in zijn gesprekken een

Voor culturo's met zeebenen

Het parcours van Theater aan Zee zeilt van theater naar dans en performance, van muziek naar literatuur. Keuze genoeg, uit maar liefst 365 voorstellingen op 22 locaties. Vijf tips.

Braakland/ZheBilding

Braakland/ZheBilding is gastcurator van de zestiende editie van Theater aan Zee. Het Leuvense muziektheatergezelschap brengt heel wat eigen voorstellingen, maar ging ook op zoek naar verwanten. Zo zijn Skagen en De Tijd onder meer te gast. Uit eigen stal presenteert het gezelschap de première van *Naast/Hinterland*, een voorstelling waarin Sara Vertongen een reconstructie van gesprekken met Oostendse bewoners ensceneert.

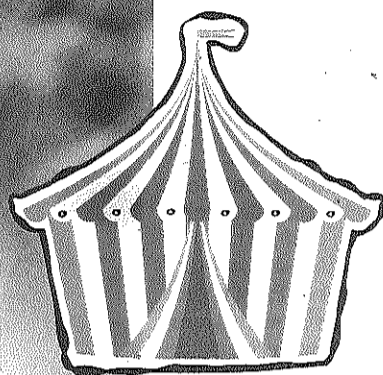
Sara Vertongen. © jk

Bato Congo

A l'attente du livre d'or. © rr

Voor Bato Congo ging Theater aan Zee een samenwerking aan met de KVS, ILLI en het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking. Samen stelden ze een programma op dat het belang van cultuur voor duurzame ontwikkeling centraal stelt. Behalve Congolese producties zijn er ontmoetingen met Congolese artiesten in een ontspannen sfeer van concerten, expo's, salon- en nagesprekken, kinderteliers, workshops en zelfs een voetbalmatch.

'We voelden de behoefte om ons eigen ding te doen. Compromisloos, vanuit onze eigen leefwereld.' © Jimmy Kets

boek aangrijpt om het niet over zichzelf te moeten hebben. Zodra ze hun relatie benoemen, raken ze verstrikt.'

Ans: 'De tekst is poëtisch en filosofisch, maar in de voorstelling zit veel herkenbaarheid. De vraagstelling is serieus, de vorm eerder licht.'

Dat klinkt als Cie De Koe, en na de première werd hier en daar de link gelegd. Vervelend?

Louise: 'We wisten dat die reacties gingen komen. Vertolken we onze eigen stem? Is dit onze eigen taal? Daar zijn we heel erg mee bezig geweest. Maar we hebben de

tekst echt alleen geschreven, papa heeft *Jacques de fatalist en zijn meester* zelfs niet gelezen. De laatste drie weken werden we onzeker en heeft hij ons gecoacht. Maar zonder te zeggen wat we moesten doen, we zijn gewoon in dialoog gegaan.'

Ans: 'De Koe is een voorbeeld, maar we kopiëren niet. Er zijn zoveel andere gezelschappen die ons inspireren. Dood Paard bijvoorbeeld, dat met repertoire werkt, De Warme Winkel of het Mechelse Abattoir Fermé. We vinden ook niet alles goed wat De Koe brengt. Onlangs nog, na de try-

outrecks van *Zwart*, had ik hier en daar bemerkingen. Papa heeft daar zeker oren naar.'

Louise: 'Hij is kritisch voor ons, wij voor hem. Och, het is niet gemakkelijk met zo'n bekende vader. In het begin voelden we heel erg de drang om te ontvoogden. Daar was het boek ook op gekozen. *Jacques de fatalist* gaat over een personage dat zich wil emanciperen tegenover de schrijver. Om te kunnen ontvoogden moet je de grond onderzoeken waartegen je je verzet, zei papa eens. Dat maakte het plots gemakkelijker.'

Ans: 'We gaan een andere weg,

maar willen onze achtergrond niet verstoppen.'

Weinig gezelschappen bestaan uit familieleden. Hoe is het om als zussen samen te werken?

Ans: (*glímlacht*) 'Wennen, omdat je mekaar elke dag ziet. Het voelt op den duur als een relatie, zeker omdat we heel open zijn met mekaar. Louise en ik hebben geen pantser, we zijn supergevoelig. Onder mekaar laten we dat nog meer toe.'

Louise: 'De emotionele band kon het proces soms vertragen. Als een van ons twee een mindere dag had, beheerste dat alles. Dat ge-

voelige, dat hebben onze ouders ook.'

Lijken jullie op hen?

Louise: 'Ja, zeker in vergaderingen valt het op dat we een goeie afspiegeling zijn. Ans is zoals mama eerder zakelijk en to the point, ik ben zoals papa meer een dromer. We zijn complementair.'

Zijn jullie altijd zo close geweest?

Ans: 'We zijn een hecht gezin, maar in onze tienerjaren waren Louise en ik met andere dingen bezig. Zij was introvert en zat veel te lezen. Ik hield van chiro, dansen, uitgaan met vriendinnen... Die werelden waren heel verschillend.'

Louise: 'In je tienerjaren ben je op zoek naar je identiteit. Dan wil je niet op mekaar lijken. Nu vinden we de overeenkomsten leuk.'

Vonden jullie ouders het een goed idee, om een eigen gezelschap op te richten?

Ans: 'Mama heeft jarenlang de zakelijke leiding van Cie De Koe gedaan. Ik denk dat ze wel eens haar twijfels had. Maar we zijn er niet aan begonnen met het idee

●●●
Lees verder blz. C16

Leesvoer

Els Dottermans. © tv

Met Uitgelezen aan Zee heeft Theater aan Zee een stevig boekenprogramma. Gretige lezers als Els Dottermans, Carl De Keyser, Kathleen Cools, Jan De Cock en Wim Opbrouck schuiven favoriete boeken naar voren, debiteren lievelingspassages en prikkelen uw leeshonger. In *Hardgekookt*, een literair ontbijt met koffie én eitje, zijn onder meer Bart Plouvier en Pjeroo Roobjee te gast.

Luc Van Acker. © rr

Muziek

Muziek mag niet ontbreken op een multidisciplinair festival. De Leuvense gastcuratoren nodigden naar goede gewoonte veel jong en veelbelovend talent uit, maar evengoed gevestigde waarden als Dez Mona, Jan De Smet en Sioen. Thé Lau maakt op zijn tournee met *The Scene* een ommetje naar Oostende voor een exclusief soloconcert. Luc Van Acker sluit Theater aan Zee af.

Jonge wolven

Aan jong talent is op Theater aan Zee nooit een gebrek. Het festival maakt er een prioriteit van om jonge makers een sterk en zomers platform te bieden. Nick Steur, die vorig jaar de KBC Jongtheaterprijs won met *Freeze!*, gaat in première met de gloednieuwe performance *Trip!*, de pas afgestudeerde Rebekka de Wit presenteert met *Hoe dit het verhaal werd* een poëtische en grappige voorstelling over onze gemediatiseerde wereld. Giulio D'Anna brengt met *Parkin'son* een fragiele dansvoorstelling over de ziekte van Parkinson.

Parkin'son van Giulio D'Anna. © Cinzia Camella